

Pidovska privatizacija

Dan, ko so prišli po Laha

Primož Cirman

Igor Lah, eden od zmagovalcev pidovske privatizacije, je skoraj dve desetletji veljal za nedotakljivega. A zdaj je očitno "padel" na zgodbi iz lastne knjige.

Ko so kriminalisti včeraj zjutraj potrkali na vrata vile Igorja Laha v ljubljanskem Podutiku, so na simbolni ravni zaprli eno od najbolj travmatičnih poglavij slovenske tranzicije.

Lah, zmagovalec pidovske privatizacije, je namreč domala dve desetletji veljal za enega od nedotakljivih. Ne zgolj po svoji »krivdi«. Ni izkoriščal le lukenj v sistemu, ampak kar sistem kot tak. Ta je pidovskim mogotcem v času vladavine LDS s pomanjkljivo zakonodajo, ki je opuščala nadzor nad naložbeno politiko pidov, in anemičnimi nadzornimi organi tako rekoč sam odprl pot do končnega cilja – nakopičenja čim večjega dela certifikatskega premoženja v njihovih rokah. Za to sta Lah in Darko Horvat, najbolj znamenita jezdeca domačega pidovskega Divjega zahoda z varnim zaledjem v »starih« strukturah levega političnega pola, potrebovala le dobro desetletje.

Ko je v Sloveniji po letu 2007 prišlo do »protitajkunske« vojne, je bil Lah že na varnem. **Male delničarje** je s številnimi, komaj preglednimi manevri izrinil iz svojih družb. Te je serijsko ustanavljal, potapljal in »podvajal« (Megafin 2), njihovo premoženje pa počasi in vztrajno – na zloglasnih skupščinah na Dunajski 9 – prenašal na svoja podjetja v Sloveni-

ji. V naslednji fazi je končalo v Luksemburgu (nepremičnine) ali na Cipru (lastniški deleži v podjetjih). Samo v kapital enega od tamkajšnjih podjetij je po podatkih iz registra v Nikoziji v zadnjih letih »shranil« okrog 180 milijonov evrov.

Medtem ko so največji igralci domačih »tajkunskih« zgodb že hodili po sodiščih, se je Lah omenjal kot možni prevzemnik Pivovarne Laško. Ko so njegovi menedžerski kolegi skrivali ostanke premoženja, prenašali hiše na sorodnike in iskali zdravniška opravičila, se je Lah ukvarjal z nepremičninskimi projekti in podarjal umetniške slike. Še pred kratkim je kazalo, da mu je v deželi s kratkim zgodovinskim spominom »rebranding« uspel. Z izjemo pogojne obsodbe na šestmesečno zaporno kazen zaradi poslov z delnicami Mercatorja iz devetdesetih let prejšnjega stoletja in posamičnih članok je Lah v medijih nastopal kot zbiralec, mecen, jadralec in »dober lastnik« poslovno uspešne Steklarne Hrastnik.

A tega obdobja je od včeraj nepreklicno konec. Zdaj že dokaj osiveli Lah je očitno »padel« na zgodbi iz lastne knjige: Liku Vrhnika. Še pred kakšnim desetletjem bi podjetje skupaj s sodelavci zelo verjetno brez težav bolj ali manj neopazno potopil s številnimi oddelitvami dejavnosti, prenosi premoženja in preprodajami praznih lupin tujim državljanom.

Toda časi so danes drugačni. Če je Lahu nekoč uspevalo tudi zato, ker je znal delovati pod radarjem (nikoli se ni vmešaval v najodmevnejše tajkunske zgodbe ali naskakoval domačih velikanov) in »čistiti« le v podjetjih, v katere niso bile usmerjene luči politike in javnosti, po petih letih gospodarske krize to domala ni

več mogoče. Če so se množice ljudi pred leti, ko je v mladi državi še pihal veter upanja na svetlo prihodnost, brez prevelikega boja pustile izigrati v pidovski privatizaciji, so zdaj, utrujene od odrekovanja, precej bolj občutljive za to, kaj je (ne)pravično in česa se ne sme početi. Posledično so precej bolj odzivni tudi preiskovalni organi, ki se v zlatem pidovskem obdobju večinoma niso znali ali smeli konkretnije spopasti s pošastjo gospodarskega kriminala. Res je: vsak osumljenec, tudi Lah, je nedolžen, dokler mu krivda ni pravnomočna dokazana. A drži tudi, da si še pred desetletjem ni bilo mogoče predstavljati fotografije, na kateri hodi v spremstvu kriminalistov.

Spet drugo vprašanje je, zakaj se je Lah sploh spustil še v en tovrsten posel. Vsaj za zdaj – po skopih informacijah iz njegovega imperija – nad glavo nima bank. V nasprotju s Horvatom v njih ni pomagal kopati »luknje«, nobenemu od njegovih ključnih podjetij ne grozi stečaj. Čeprav je kriza v pomembni meri načela vrednost njegovega nepremičninskega portfelja, je težko verjeti, da je Lah prav s posli v Liku ob tolikšnem premoženju na Cipru in v Luksemburgu reševal svoje likvidnostne težave.

Tudi zato je mogotec, ki rad pove, da se zna ukvarjati z nepremičninami, ne pa z ljudmi, že izgubil prvo bitko. V prihodnjih mesecih ga namreč čaka spopad na terenu, ki ga ni vaju. Tokrat Lah na nasprotni strani ne bo imel malih delničarjev brez znanja o gospodarskem pravu in cenilcev zemljišč, ampak vse bolj usposobljene preiskovalce. Ti pa znajo najti še kakšno skrivnost iz njegovega imperija. ✕

Page: 7

Reach: 107000

Country: SLOVENIA

Size: 395 cm2

2 / 2

Ko so njegovi menedžerski kolegi skrivali ostanke premoženja in prenašali hiše na sorodnike, se je Igor Lah ukvarjal z nepremičninskimi projekti in podarjal umetniške slike. Fotografija: Jaka Adamič/dokumentacija Dnevnika